

Dacă ar fi să mă mai nasc o dată și să-mi aleg din nou meseria, indiferent de ceea ce vor comenta camarazii mei de pe la structurile special înființate în ultima vreme pentru recrutarea cârnii de tun, ca să zic așa, eu, unul, nu cred că aș mai alege cariera militară. Pentru unicul și singurul motiv că nu mai vreau să fiu servitorul de sacrificiu al societății civile, joly-jokerul ei, copilul de mingi al jucătorilor din arena politică sau ținutul de distracție al

vreunui primar ales în mod democratic pe motiv că o să facă și o să dreagă, dar care, cum dă o zăpadă mai de Doamne-ajută, se trezește din apartamentul imperial al vreunui amărât de stabiliment din Caraibe, din Dubai sau mai știu eu din ce cătun cu denumire exotica, unde taman își refăcea forțele după un Revelion unic, dar nu neapărat irepetabil, și, în virtutea unui ancestral reflex condiționat, intră direct în transă, în fața camerei de luat vederi, desigur: „Armata! Unde e armata? De ce nu vine armata? Să vină armata!” Și armata, săraca de ea, vine prompt că deh, ce să facă. Și nimeni nu se miră că vede militari în uniformă pe trotuarele patriei dând la lopată în locul altora, ca pe vremea știm noi cui. Deși sunt legi, forțe și fonduri special destinate pentru așa ceva. Dar care forțe și fonduri, nu știu cum se face, cum se găsește, cum se nimerește, că, exact când trebuie să intervină, fie sunt luate pe nepregătite (forțele), fie sunt insuficiente (fondurile și implicit, și forțele), fie, cel mai adesea, se dau cap în cap (numai forțele), arătând cu degetul unele spre altele. Timp în care satele încremenesc în nămeți, gravidele nasc în iesle, ca Maica Domnului, diabeticii intră în comă, iar zăpada se topește de la sine, dar numai bine că avem iar motiv să punem coada pe spinare, să mai dăm o raită prin Occident... De data asta nu neapărat în excursie, ci în interes de serviciu, ca să vedem cum este la aia, să luăm model, adică, în așa fel încât la anul, când precis că iar o să ningă, să nu ne mai găsească mama natură nepregătiți.

Semne bune anul are...

O să mă întrebați, probabil, ce m-aș face dacă ofițer nu mai merge. Păi, de pildă, m-aș face doctor. Sau, dacă nu m-o duce mintea, ori pe părinții mei punga, m-aș face asistent medical, cel puțin. Nu aș lua eu cine știe ce salariu, dar știu că mi s-ar rupe de toate jurămintele lui Hipocrat, de toate comisiile și comițiile venite să ancheteze cine știe ce secționare aiurea de penis sau altă crimă din culpă frumos ambalată în acest interesant termen de specialitate, pe numele său, malpraxis. Cu alte cuvinte, m-ar dura fix în bisturii. Și când spun asta, mă gândesc, desigur, inclusiv la ceea ce i s-a întâmplat la început de an acelui nefericit sergent în rezervă din Vâlcea, care și-a făcut datoria sa de profesionist al armelor acolo unde l-a trimis țara ca, odată ajuns acasă, să cadă jertfă cu zile pe altarul incompetenței profesionale, al corupției din sistemul medical românesc, al indiferenței și al batjocurii acestei veritabile caste față nu numai de românul de rând, ci, iată, și de cel care, de când a fost inventat, i-a vegheat căminul și cabinetul ca el să doarmă liniștit, să răgăie sâstisit, să-și crească și să-și educe progeniturile după standarde europene. În vreme ce alți pacienți de-ai lui ajung eroi de film – gen *domnul Lăzărescu* – sau, și mai palpant, subiecte de telegenial.

... Să continui în a vă mai enumera câteva meserii pe care, eventual, le-aș prefera celei de militar? Sunt sigur că nu este cazul, întrucât aveți dumneavoastră înșivă, și încă la prima strigare, vreo două-trei exemple la îndemână. Ca atare, mă grăbesc să închei, nu înainte de a vă reaminti că pe o iarnă poate mai aspră ca aceasta, tot în luna ianuarie, pe 10, dar în anul 1475, oastea lui Ștefan cel Mare și Sfânt zdrobea, la Podu Înalt, aproape de Vaslui, una dintre cele mai redutabile armate ale lumii. Era prima victorie în câmp deschis, iarna, a unui comandant european împotriva armatei otomane. Și, în sfârșit, dincolo de toate celelalte mari evenimente – summit NATO, exerciții tactice cu partenerii sau aliații, trageri cu muniții de război ș.a.m.d. – ale lui 2008 care, iată, a debutat în trombă, să nu uităm că mai spre final, la 1 Decembrie, noi, ca români, indiferent că suntem militari sau medici, profesori universitari, studenți, pacienți sau altceva, mai avem de punctat un eveniment, și încă unul cu semnificații extrem de adânci. Insist asupra acestui aspect nu pentru că, vezi Doamne, mi-ar fi teamă că momentul ne va prinde la fel de în ofsaid ca și zăpada. Dar zic că dacă tot n-am fost în stare să apărăm Marea Unire, măcar să o aniversăm cum se cuvine. Uniți în cuget și, dacă mai este posibil, în simțiri.

Locotenent-colonel Dan GÎJU

dangiju@presamil.ro

Audiențe la ministrul apărării

Irina-Mihaela NEDELICU

Anul trecut, au fost înregistrate 147 de solicitări pentru audiențe la ministrul apărării. Unele din problemele care se doreau a fi expuse ministrului au fost rezolvate fără a mai fi nevoie ca petenții să se prezinte la sediul ministerului. Astfel, numărul persoanelor care au fost primite în audiență s-a redus față de solicitări la 92. Cele mai multe cazuri au avut ca obiect chemarea/rechemarea în activitate, acordarea unor drepturi bănești, dar și clarificarea unor situații aflate cumva la limita legii. Nu în toate situațiile petenții au plecat mulțumiți de răspunsul pe care l-au primit. Nu toate cererile pot fi rezolvate favorabil. Multe situații nu pot fi îndreptate printr-un ordin al ministrului, ci doar în urma unei hotărâri judecătorești. Dar, chiar dacă răspunsul a fost negativ,

persoanei în cauză i s-au dat sugestii privind modul de rezolvare a situației respective, i s-a explicat deschis ce șanse de reușită are să obțină rezultatul pe care îl dorește.

La prima ședință de audiențe din acest an, au fost înscrise nouă persoane. Cele mai multe solicitări au avut ca obiect pensiile, modul de recalculare a acestora, dar și posibilitatea de a trece din sistemul public de pensii în cel militar. Cumpărarea locuințelor de serviciu, programele de construire de locuințe pentru personalul armatei au fost alte teme luate în discuție. Nici de această dată nu au lipsit solicitările de rechemare în activitate și de clarificare a unor probleme de ordin financiar. Referitor la aceasta din urmă, ministrul Teodor Meleșcanu a dispus ca situația să fie analizată de structurile de resort, iar soluția să fie comunicată petentului în cel mai scurt timp.

POPORUL ROMÂN SE POATE MÂNDRI CU MILITARII SĂI

Maior Vasile DINU

În primele zile ale anului 2008, militarii din Batalionul 32 Infanterie Mircea, denumiți și Scorpionii Galbeni, dislocați în teatrul de operații din Irak, au fost vizitați de generalul-maior Peter Devlin, loțiitorul comandantului Corpului Multinațional, însoțit de ofițeri superiori din stafful forței și de generalul de brigadă Gabriel Gabor, loțiitorul șefului de stat major pentru operații în Irak.

La sosirea în Camp Dracula, baza de dislocare în Irak a infanteriștilor bănățeni, statul major al batalionului, în cadrul unui briefing, a prezentat oaspetelui canadian capabilitățile pe care trupele române le au la dispoziție în vederea îndeplinirii cu succes a misiunii.

Generalul-maior Devlin s-a informat despre evoluția evenimentelor din aria de responsabilitate și mai ales despre proiectele de reconstrucție, derulate de militarii români, în cadrul programelor de cooperare civili-militari în provincia Dhi Qar, fiind plăcut surprins de faptul că în cele cinci luni de misiune au realizat proiecte importante pentru poporul irakian în valoare de peste un milion de dolari americani care au avut ca efect

asigurarea libertății de mișcare a forțelor Coaliției și a unui climat de stabilitate în zonă.

Oaspetele canadian a purtat discuții cu militarii români pe parcursul vizitării expoziției de tehnică militară românească.

La plecarea din Camp Dracula, generalul-maior Peter Devlin a apreciat rezultatele obținute și s-a adresat întregului efectiv al batalionului: *A fost o onoare deosebită pentru mine și colegii mei să mă aflu alături de militarii Batalionului 32 Infanterie. Am să vă vorbesc despre succesul batalionului în misiune și despre prezența românească aici, în Irak, așa cum este percepută*

la nivelul comenzii forței multinaționale. Ați parcurs cinci luni și mai aveți o singură lună dintr-o misiune de succes. Vă felicit pentru devotamentul cu care vă îndepliniți misiunile și pentru modul cum ați abordat practic nevoile poporului irakian. Astăzi, m-am convins personal asupra informărilor transmise din teren cu privire la creșterea nivelului de stabilitate din provincie și mai ales în jurul bazei. Acest lucru se datorează în primul rând misiunilor îndeplinite cu succes de batalionul românesc și a bunelor relații pe care le-ați stabilit cu populația locală, armata și poliția irakiană. Am constatat că misiunea

dumneavoastră a dus la scăderea violenței în zonă, în primul rând prin participarea la proiecte menite să îmbunătățească viitorul poporului irakian. Prin aceasta ați contribuit la sporirea încrederii populației locale în forțele Coaliției. Poporul român se poate mândri cu asemenea luptători care s-au dăruit misiunii Iraqi Freedom și implicit în sprijinirea poporului irakian. De altfel, pe unde am întâlnit militari români aici, în Irak, mi-am dat seama că sunt oameni minunați, puternici și, mai ales, luptători desăvârșiți pentru care misiunea este o datorie de onoare și de mare cinste.

Directorul Trustului de Presă al Ministerului Apărării: colonel dr. Ion PETRESCU

Observatorul militar

www.presamil.ro
tpa@presamil.ro

● Redactor-șef: locotenent-colonel Dan Gîju, tel. 322.66.34
● Redactor-șef adjuncț: maior Gheorghe Vișan, tel. 327.52.90
● Secretar de redacție: căpitan Viorel Amzărescu, tel. 322.67.92

REDACTORI: ● căpitan Dan Scutaru ● locotenent Constantin Pișteș ● Irina-Mihaela Nedelicu
● ing. Mihail Ricinschi ● Bogdan Oproiu ● Marielena Georgescu ● Cecilia Stetcu;

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

Florin Bărbulescu, Corneliu Popa, Roxana Matei, Maria-Ioana Gal; CORECTURĂ: Valeria Ionescu, Oprina Melcioloi, Elena Potoroacă; PROCESARE TEXTE: Doina Mocanu, Petruța Rusu; FOTOREPORTAJ: Eugen Mihai, Petrică Mihălaș, Cătălin Ovreru.

ADRESA REDACTIEI:

București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4, sector 3, O.P. 4,

C.P. 4-159, Cod 741382. Tel./fax 327.52.91, tel./fax 27.52.61

Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET.

Taxele postale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ISSN1223-3641. 00399. C. 18/2008

ABONAMENTE

la tel.: 021.327.52.60 int. 160

Cont: RO56TREZ70320360150XXXXX

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.

Tiparul executat la S.C. R-WEF S.C.S.

Închiderea ediției – luni, ora 14.00